

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **H. T. X.**, zast. Mgr. Dmitrijem Pavlenkem, advokátem se sídlem v Jičíně, Husova 820, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2008, č. j. 18292/VZ/2007-4, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 11. 2008, č. j. 30 Ca 82/2008 – 44,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se nevyhovuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, jímž bylo mj. zrušeno jeho výše uvedené rozhodnutí, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí Městského úřadu Jičín ze dne 19. 2. 2008, č. j. Sp. del. 1/2007 MUJC/2008/3456/OSA/Za. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 9000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 58 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení). Rozhodnutí stěžovatele změnilo rozhodnutí orgánu prvního stupně tak, že pokuta činí 5000 Kč. Další změna, kterou provedl stěžovatel, pak spočívala v konkretizaci správního deliktu ve výroku rozhodnutí orgánu první instance. Žalobce správní delikt spáchal podle § 58 odst. 4 zákona o obcích, neboť porušil povinnost stanovenou obecně závaznou vyhláškou města Jičína č. 4/2007, o veřejném pořádku, protože v rozhodnutí specifikované době na zastavěné ploše pod podloubím domu č. p. 4 na Valdštejnském náměstí v Jičíně, tedy na území městské památkové rezervace, vystavoval zboží. Takové počínání je však předmětnou vyhláškou zapovězeno. Krajský soud zrušil rozhodnutí správních orgánů obou stolic, neboť dospěl k závěru, že právní závěry učiněné ve správním řízení nemají oporu ve skutkových zjištěních.

V kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby zdejší soud přiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel poukazuje na skutečnost, že rozhodnutí krajského soudu má závažné důsledky pro město Jičín, které se „*může relevantně obávat o budoucí flagrantní porušování své obecně závazné vyhlášky právě vystavováním zboží v případě, že nebude přiznán odkladný účinek kasační stížnosti.*“

Žalobce se ve svém vyjádření k podané kasační stížnosti k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyslovil.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde ovšem žalovaného) nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele nedospěl k závěru, že by výkon rozhodnutí napadeného kasační stížností znamenal pro žalovaného nenahraditelnou újmu. Zdejší soud se nedomnívá, že by z rozhodnutí krajského soudu jakýmkoliv způsobem plynulo, že lze napříště v jičínské městské památkové rezervaci vystavovat zboží, pokud by toto vystavování narušovalo veřejnou čistotu a pořádek. Krajský soud toliko uvedl, že je vždy třeba zkoumat, zda vystavování zboží zasahuje do čistoty a pořádku města. Jinými slovy tedy krajský soud uvedl, že ne každé vystavování zboží bez dalšího je zásahem do pořádku. Nejvyšší správní soud se domnívá, že nenahraditelná újma by byla snad myslitelná právě v situacích, kdy dochází k poškozování vzhledu města v jeho centru, a tedy turisticky nejatraktivnějším místě. Rozsudek krajského soudu ovšem v žádném případě takovou aktivitu prodejců neposvětil. Pouze uvedl, že je vždy třeba zkoumat, jakým způsobem je pořádek ve městě narušen (a v případě uložení pokuty tuto skutečnost řádně odůvodnit). Pokud ovšem prodejci vystaví zboží způsobem, který pořádek a čistotu nenarušuje, není myslitelný ani vznik nenahraditelné újmy.

Obecně je pak potřeba upozornit na mimořádnou povahu institutu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u nějž by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy.

Konstantní je v tomto směru i rozhodovací činnost Nejvyššího správního soudu. Zde je možno odkázat např. na usnesení ze dne 2. 7. 2003, č. j. 1 Ads 10/2003 - 52, publikováno pod č. 46/2004 Sb. NSS, v němž zdejší soud uvedl, že zrušením rozhodnutí správního orgánu a vrácením věci k dalšímu řízení bez dalšího nehrozí tomuto správnímu orgánu nenahraditelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 a § 107 s. ř. s.

Jelikož žalovaný neprokázal, že výkon či účinky rozhodnutí napadeného kasační stížností by vedly ke vzniku nenahraditelné újmy, soud se již nezabýval tím, zda by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a zda není v rozporu s veřejným zájmem.

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu